

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 89 1 К 010657 10 Квлз
Бања Лука, 09.07.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, мр Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету оптуженог Г.Ш., због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из члана 42. став 3. у вези става 2. Кривичног закона Републике Српске – Посебни дио (КЗ РС), одлучујући о захтјеву за заштиту законитости главног републичког тужиоца, подигнутом против правноснажне пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву бр. 89 1 К 010657 09 Кж од 11.12.2009. године у сједници вијећа одржаној дана 09.07.2010. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се као недозвољен захтјев за заштиту законитости.

О б р а з л о ж е њ е

Другостепеном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву бр. 89 1 К 010657 09 Кж од 11.12.2009. године преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Сокоцу – Одјељење у Источном Сарајеву бр. 89 1 К 010657 06 К од 22.04.2009. године, којом је оптужени Г.Ш. оглашен кривим за кривично дјело убиства из члана 36. став 1. КЗ РС КЗ РС, и против њега одбијана оптужба да је учинио кривично дјело тешке тјелесне повреде из члана 42. став 3. у вези става 2. КЗ РС.

Против ове правноснажне пресуде главни републички тужилац је подигао захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона и повреде Закона о кривичном поступку Републике Српске, са приједлогом да се захтјев уважи и другостепена пресуда укине.

Оптужени је у одговору на захтјев за заштиту законитости предложио да се захтјев одбаци као неблагоприятан или да се одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није дозвољен.

Дана 01.07.2003. године ступио је на снагу Закон о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 50/03 од 27.06.2003. године) који није предвиђао захтјев за заштиту законитости као ванредни правни лијек. Одредбом чл. 445. овог закона (сада чл. 462. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст „Службени гласник Републике Српске“ бр. 100/09 од 10.11.2009. године) прописано је да ће се у поступцима у којима је поднесен захтјев за заштиту законитости или је био у току рок за подношење захтјева за заштиту законитости и у том року изјављен захтјев за заштиту законитости (иако рок законом није био прописан), поступак наставити и довршити по досадашњим прописима. Ово значи да ће се тај поступак наставити по Закону о кривичном поступку („Службени лист СФРЈ“, број 26/86, 74/87, 57/89 и 3/90, као и према измјенама и допунама овог закона објављеним у „Службеном гласнику РС“, број 4/93, 26/93, 14/94, 6/97 и 61/01) ако је захтјев поднесен прије ступања на снагу овог закона.

Одредбом чл. 416. ранијег закона прописано је да се захтјев за заштиту законитости може подићи против правноснажних судских одлука и против судског поступка који је претходио тим правноснажним одлукама ако је повријеђен закон. Ово значи да је први услов за подизање захтјева да је до ступања на снагу новог закона донесена правноснажна пресуда. У конкретном случају правноснажне пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву бр. 89 1 К 010657 09 Кж од 11.12.2009. године и Основног суда у Сокоцу – Одјељење у Источном Сарајеву бр. 89 1 К 010657 06 К од 22.04.2009. године су донесене након ступања на снагу новог Закона о кривичном поступку, који није предвидио могућност подношења захтјева за заштиту законитости у поступку по ванредним правним лијековима у предметима који нису довршени по ранијем закону, па је тиме поднесени захтјев тужиоца недозвољен.

Ради тога је погрешно схватање подносиоца захтјева да се право на подношење захтјева изводи из одредбе члана 416 ранијег закона, по коме републички јавни тужилац није био везан роковима за његово подношење. Тачно је да по ранијем закону тужилац није био везан роком за подношење захтјева за заштиту законитости. Међутим овдје се не ради о питању постојања рока већ о потпуном гашењу тог права у свим предметима гдје до ступања на снагу новог закона није донесена правноснажна пресуда.

Како је у конкретном случају правноснажна пресуда донесена након ступања на снагу новог Закона о кривичном поступку, а слиједом тога и захтјев за заштиту законитости је поднесен након ступања на снагу тог закона, то је поднесени захтјев недозвољен.

Ради изнијетог овај суд је у смислу цитираних законских прописа сходном примједном одредбе чл. 326. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст одлучио као у изреци рјешења.

Записничар,
Софија Рибич

Предсједник вијећа,
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић